

at det blev foreſkrevet; thi det Naturlige er, at Folk, der have ſaadanne Beſtillinger, der kun meget ſjældent kræve deres Virkſomhed, forblive ſaalænge i dem, de vilde, og naar de ønske ſig fritagne, og der findes mindſte Villighed derfor, ſaa møder det i Reglen aldrig nogenſinde Modſtand. Jeg troer, at, hvis der i ſaa Henſeende ſkulde blive nogen Tvivl, da vilde der ialfald kun kunne være at vælge imellem 3 eller 5 Aar, ſom er de to Terminer, der kjenendes i lignende Forhold. Jeg tør holde mig overbeviſt om, at, hvis en Commune imod al Formodning ſkulde modsætte ſig at foretage et nyt Valg, i hvilken Henſeende jeg ſkal bringe i Erindring, at det er Skolelæreren og in ſubſidium Sogneforſtanderne, til hvilke man har at holde ſig, naar man ikke kan ſaae Noget til at paatage ſig det frivilligt, ſaa vilde den ganſte ſikkert ikke finde Medhølb. Lovforſlaget er givet et ſaa overordentligt Omfang, at det næſten ſynes at gaae ud fra den Forudſætning, at diſſe Forhold i det Hele taget ikke ere ordnede. Det er jo imidlertid vel bekiendt, at med Henſyn til det ſtore Fleertal af offentlige Ombud er 3 eller 5 Aar det ſædvanlige Tidrum, og, hvor et ſaadant ikke er beſtemt, hvilket ganſte viſt er Tilfældet med Henſyn til Rigtighedsmandene, der tager man Analogien fra de Forhold, der ere beſtemte; men jeg tør ſige, at der ikke er Trang til nogen Ordning i ſaa Henſeende, og hvis ſaadanne enkelte Tilfælde ſkulde komme til at foreligge, vilde de kunne finde deres Ordning ad adminiſtrativ Veie.

Mathiasſen: Jeg kan ikke andet end aſlægge min Tak til den ærede Forſlagsſtiller, fordi han er fremkommet med dette Lovforſlag. Jeg har under den forrige Sæſſion netop været ſtærkt opfordret til at indbringe et lignende. Hvad der har givet Anledning hertil er, at Rigtighedsmand, uagtet de have været enige med Sogneforſtanderſkabet om at træde, ere gjennem Amtmandſkabet og ved Juſtitsminiſteriets Reſolution blevne tvungne til at vedblive deres Function. Jeg troer ſaaledes, at burde rette den Opfordring til den høitærede Miniſter, at han vil ſee at ordne denne Sag, hvilket maaffee kan ſee ad adminiſtrativ Veie.

Iſcherning: Jeg ſkal kun bemærke, at det idetmindſte finder Sted flere Steder, at man holder faſt ved de Gynsmænd man har, langt ud over den Tid, hvori de have været villige til at vedblive, nemlig ud over 3—4 Aar, og det troer jeg er Noget, der i høi Grad er ubilligt.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, ſattes Lovforſlagets Overgang til anden Behandling under Afſtemning og vedtoges med 66 Stemmer imod 2.

Derpaa foretoges det ſiſte Nummer paa Dagsordenen: Eventuelt: Eneſte Behandling af: Forſlag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ſte April 1862 til 31te Marts 1863, efter at Thinget uden Forhandling eenſtemmigt med 72 Stemmer havde meddeelt Samtykke til, at Sagen nu extraordinært maatte foretages, ſkjøndt Udvalgets Erklæring ikke havde foreligget den i Forretningsordenen foreſkrevne Tid (Sagens tredie Behandling findes i Tidenden Sp. 3218 ff.).

Lovforſlaget, ſaaledes ſom det er tilbageſendt fra Landſtthinget, findes i Anhang A Sp. 1455 ff. og den af Folkethingets Finantsudvalg afgivne Erklæring i Anhang B. Sp. 621 ff.

Til denne Behandling var der hverken fra Udvalget eller fra Medlemmerne udenfor ſamme fremkommet Indbringingsforſlag. Sagen i ſin Heelhed ſattes under Forhandling.

Ordføreren (C. S. Rahſer): Det ærede Thing vil af den omdeelte Erklæring have ſeet, at Udvalget tilraader at vedtage Finantslovsforſlaget ſaaledes, ſom det nu foreligger. De fleſte af de Forandringer, der ere foregaaede i Landſtthinget, have nemlig været af en ſaadan Beſtaffenhed, at Udvalget ikke har fundet nogen Betænkelighed ved at foreſlaae Thinget deres Vedtagelse, og da det i ſin Erklæring har klart antydet de Grunde, der have bevæget det dertil, kan jeg henholde mig dertil; dog maa det være mig tilladt at dvæle et Dieblit ved et Par enkelte Punkter, med Henſyn til hvilke Ud-